

РЕШЕНИЕ

№ 1207

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11780** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 17.09.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 14161/ 2018 г. на Софийски районен съд, НО, 98 състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 18-4332-012174/ 27.06.2018 г., издадено от зам. началник отдел към СДВР- отдел „Пътна полиция”, с което на А. С. Д. е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.6, т.1 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от А. С. Д.. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът се представлява от адв. Д., който поддържа касационната жалба на сочените в нея

основания. Претендира разноси по списък.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС на 17.05.2018 г. около 12,55 ч. в [населено място], по [улица] с посока на движение от складова база „Л.“ към АМ „Т.“ А. С. Д. управлявала лек автомобил „Фиат 500“ с ДК [рег.номер на МПС] и на кръстовище с пътя за с Равно поле, не спазва пътен знак Б2, отнема предимство и реализира ПТП с движещия се от дясно по път с предимство лек автомобил „Фиат“ с ДК [рег.номер на МПС] . За констатираното нарушение е съставен АУАН и въз основа на него - обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка въззивният съд е обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Решението е правилно.

Съгласно чл.6, т.1 ЗДвП участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Като е отнела предимството на движещия се от дясно по път с предимство лек автомобил, при наличието на пътен знак Б2 „С.! Пропусни движещите се по пътя с предимство“ А. С. Д. е осъществила вмененото ѝ нарушение по чл.6, т.1 ЗДвП, за което правилно с НП е наложено административно наказание глоба на основание чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от

НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Районният съд е обсъдил всички доказателства, които са били събрани в развилото се пред него производство. При липсата на доказателства, опровергаващи констатациите на контролните органи, отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна – посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноски не се дължат на жалбоподателя, а ответника не е претендирал такива, поради което и съда не дължи произнасяне.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.09.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 14161/ 2018 г. на Софийски районен съд, НО, 98 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.